

ДЕРЖАВНА НАУКОВА УСТАНОВА
«ЦЕНТР ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я»
ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ СПРАВАМИ

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Заступник директора
з освітньо-наукової роботи

Вікторія ГОРАЧУК
18 липня 2024 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«ЕКОНОМІКА ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я ТА МЕДИЧНЕ СТРАХУВАННЯ»

Освітній рівень	Другий (магістерський) (назва рівня вищої освіти)
Галузь знань	22 «Охорона здоров'я» (шифр і назва галузі знань)
Спеціальність	229 «Громадське здоров'я» (шифр і назва спеціальності)
Освітня програма	Освітньо-професійна програма другого (магістерського) рівня вищої освіти за спеціальністю 229 «Громадське здоров'я» (назва освітньої програми)

Схвалено Освітньо-методичною радою ДНУ «ЦІТОЗ» ДУС
18 липня 2024 р. (протокол № 7)

Київ 2024

Розробники програми	<p>Горачук Вікторія Валентинівна, доктор медичних наук 14.02.03 – соціальна медицина, професор, заступник директора з освітньо-наукової роботи, головний науковий співробітник наукового відділу організації медичної допомоги (голова групи розробників).</p> <p>Кондратюк Наталія Юріївна, кандидат медичних наук 14.02.03 – соціальна медицина, доцент, завідувач наукового відділу організації медичної допомоги</p> <p>Дмитришин Володимир Степанович, доцент кафедри інтелектуальної власності, кандидат юридичних наук 12.00.03 – цивільне право і цивільний процес; сімейне право; міжнародне приватне право. Старший науковий співробітник (науково-технічна інформація) наукового відділу освітньо-інформаційних технологій</p>
----------------------------	--

Анотація курсу: Важливою складовою розвитку сфери охорони здоров'я є досягнення балансу між потребами громадян в якісних та доступних медичних послугах і можливостями їх забезпечення за рахунок державного фінансування. В таких умовах надзвичайно актуалізується питання застосування механізмів страхування для фінансування галузі, що забезпечує своєчасність акумулювання достатнього обсягу коштів та їх ефективне використання для тих людей, що потребують медичної допомоги. Актуальність вивчення дисципліни зумовлена об'єктивними потребами держави у фахівцях, здатних здійснювати ефективне управління медичною галуззю в розрізі фінансування її потреб. Розуміння аспектів функціонування страхової медицини є важливим для загального розуміння особливостей управління фінансуванням галузі та використання наявних ресурсів.

Метою вивчення навчальної дисципліни «Економіка громадського здоров'я та медичне страхування» є оволодіння необхідними знаннями з опанування статистичних методів для оцінки стану здоров'я населення та організації діяльності закладів охорони здоров'я, набуття знань практичних вмінь і навичок щодо застосування законів, принципів, методів, технологій та процедур застосування страхування в охороні здоров'я.

Загальна інформація про навчальну дисципліну

Вид заняття / підсумкового контролю	Кількість годин
120 годин / 4 кредити ECTS	
Лекції	6
Практичні заняття	24
Самостійна робота	90
Заключна атестація (дифзалік)	2

Політика навчальної дисципліни

Політика щодо дотримання норм етики та деонтології, а також принципів академічної доброчесності здобувачами вищої освіти:

- дотримання принципів толерантності, доброзичливості та виваженості у спілкуванні зі здобувачами та викладачами, пацієнтами, медичним персоналом закладів охорони здоров'я;

- дотримання позицій академічної доброчесності та професійної етики та деонтології у навчальних ситуаціях;

- самостійне виконання навчальних завдань поточного та підсумкового контролів та коректне оформлення посилань на джерела інформації у разі запозичення ідей, тверджень, відомостей.

Політика щодо відвідування та відпрацювання пропущених занять здобувачами вищої освіти:

- присутність здобувачів на всіх лекційних та практичних заняттях, а також, підсумковому контролі є обов'язковим (окрім випадків з поважних причин).

- відпрацювання пропущених здобувачами занять відбувається згідно з графіком відпрацювання, а також консультацій викладачів.

До програмних компетентностей за освітньо-професійною програмою спеціальності «Громадське здоров'я», формування яких забезпечуються при навчанні дисципліни «Економіка громадського здоров'я та медичне страхування» належать:

інтегральна компетентність: здатність розв'язувати складні задачі і проблеми у галузі громадського здоров'я або у процесі навчання, що передбачає проведення досліджень та/або дійснення інновацій та характеризується невизначеністю умов і вимог.

загальні компетентності:

- здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.
- здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.
- здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово.
- здатність спілкуватися іноземною мовою.
- навички використання інформаційних і комунікаційних технологій.
- здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.
- здатність спілкуватися з представниками інших професійних груп різного рівня (з експертами з інших галузей знань/видів економічної діяльності).
- здатність працювати в міжнародному контексті.
- здатність діяти соціально відповідально та свідомо.
- здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів).
- здатність усвідомлювати рівні можливості та гендерні проблеми.

спеціальні (фахові, предметні) компетентності (ФК):

- здатність оцінювати, інтерпретувати, порівнювати та прогнозувати основні показники громадського здоров'я.
- здатність визначати пріоритети і проводити оцінку потреб сфер і громадського здоров'я у конкретній ситуації.

– здатність розробляти варіанти стратегій, політик та визначати окремі інтервенції, спрямовані на збереження та зміцнення здоров'я населення, та оцінювати їх ефективність.

– здатність аналізувати вплив різних детермінант на здоров'я населення та обґрунтовувати відповідні заходи з їх попередження.

– здатність оцінювати ризики та обґрунтовувати доцільні дії у відповідь на надзвичайні ситуації в сфері громадського здоров'я.

– здатність аналізувати стратегії, політики та інтервенції в сфері громадського здоров'я та пропонувати заходи щодо підвищення ефективності використання наявних коштів.

– здатність створювати команду для діяльності у сфері громадського здоров'я і забезпечувати її ефективну роботу.

– здатність розробляти проекти надання послуг громадського здоров'я та профілактики (первинної, вторинної та третинної) захворювань, промоції здоров'я, та забезпечувати їх реалізацію.

– здатність розробляти заходи з адвокації, комунікації та соціальної мобілізації у сфері громадського здоров'я.

У результаті вивчення навчальної дисципліни «Економіка громадського здоров'я та медичне страхування» здобувачі вищої освіти:

в рамках компетенції «Знання» повинні знати:

– сутність понять «Економіка громадського здоров'я», аналізувати сучасні
– технології управління в закладах охорони здоров'я;
– характеристики та технології прийняття управлінських рішень, ціноутворення на медичні послуги;

– методiku планування в сфері охорони здоров'я: складання бізнес-плану;

– систему оцінки ефективності використання ресурсів в охороні здоров'я;

– методiku фармакоекономічного аналізу;

– предметну сферу і методологічну основу медичного страхування;

– перспективні наукові напрями розвитку страхування в сфері охорони здоров'я;

– технології та процедури застосування страхування для фінансування в сфері охорони здоров'я, зокрема громадського здоров'я;

– закони, принципи та механізми страхування та їх специфіку в сфері охорони здоров'я, зокрема громадського здоров'я;

– засади, механізми, органи, форми і методи страхування в сфері охорони здоров'я;

– особливості медичного страхування.

в рамках компетенції «Уміння» повинні вміти:

– розробляти заходи щодо формування системи управління персоналом та ресурсами закладу охорони здоров'я; розробляти й пропонувати науково обґрунтовані заходи, щодо формування бізнес-плану структури охорони здоров'я;

– демонструвати: вміння обробки та аналізу отриманої соціальної, статистичної, економічної та медичної інформації;

– застосовувати понятійно-термінологічний апарат дисципліни «Медичне страхування»;

– приймати, обґрунтовувати та забезпечувати реалізацію управлінських рішень в громадському здоров'ї, пов'язаних із медичним страхуванням, враховуючи вимоги чинного законодавства, етичні міркування та соціальну відповідальність.

в рамках компетенції «Комунікація» повинні:

– визначати технологію управління взаємодією суб'єкта громадського здоров'я із іншими об'єктами і суб'єктами страхування, що є раціональною за ознаками досягнення мети діяльності та ресурсами, що використовуються, з урахуванням особливостей цього суб'єкта;

– організовувати та здійснювати ефективні комунікації всередині колективу, з представниками різних професійних груп та в міжнародному контексті в розрізі аспектів медичного страхування;

– спілкуватись в професійних і наукових колах державною та іноземною мовами в межах понятійного апарату курсу «Медичне страхування»;

– демонструвати лідерські навички та вміння працювати у команді, взаємодіяти з людьми, впливати на їх поведінку для вирішення професійних задач громадського здоров'я, зокрема, пов'язаних із медичним страхуванням.

в рамках компетенції «Автономність і відповідальність» повинні:

– уживати заходи із упровадження сучасних форм і методів медичного страхування в діяльності суб'єкта громадського здоров'я, його структурного

– підрозділу, оптимізації його функціональної та організаційної структури, виходячи зі змісту сучасних управлінських технологій;

– застосовувати методи та критерії оцінювання результативності та ефективності застосування медичного страхування в умовах соціально-економічних змін.

Необхідні навчальні компоненти (пререквізити, кореквізити і постреквізити):

– пререквізити: основи громадського здоров'я; основи економічних знань; економіка громадського здоров'я; промоція здоров'я, соціально-економічні детермінанти здоров'я, соціологія;

– кореквізити: політика та етика в громадському здоров'ї, міжсекторальні стратегії, системи охорони здоров'я, право в громадському здоров'ї, здоров'я і благополуччя населення.

– постреквізити: успішне засвоєння інших навчальних дисциплін освітньо-професійної програми, зокрема розробка і управління проектами (аналітичні моделі прийняття рішень), а також опанування відповідних компетентностей та досягнення програмних результатів навчання, формуючи у здобувачів цілісне уявлення про управління людським потенціалом, менеджмент та лідерство в громадському здоров'ї.

Програмні результати навчання:

Оцінювати основні демографічні та епідеміологічні показники, значення і тенденції зміни основних детермінант, що чинять вплив на здоров'я у розрізі різних груп населення в Україні, Європейському регіоні та світі, застосовувати основні поняття та концепції епідеміології та статистики при плануванні, проведенні та інтерпретації результатів досліджень.

Визначати пріоритети та оцінювати потреби сфери громадського здоров'я, пропонувати науково обґрунтовані заходи та розробляти відповідні висновки та стратегії, які спрямовані на покращення галузі охорони здоров'я.

Організовувати заходи з нагляду за станом здоров'я населення з використанням міжсекторального підходу.

Формулювати висновки, розробляти прогнози та проводити аналіз впливу детермінант на здоров'я населення (соціальні, економічні, індивідуальні, навколишнього середовища), визначати потреби різних груп населення щодо здоров'я, базуючись на інформації отриманій із систем епідеміологічного нагляду.

Визначати та застосовувати доцільні заходи і методи попередження і контролю фізичних, хімічних, біологічних, радіаційних та ядерних загроз для здоров'я і безпеки населення.

Оцінювати ризики та планувати відповідні дії у випадках надзвичайних ситуацій в сфері громадського здоров'я.

Ідентифікувати, аналізувати ризики, пов'язані з впливом на здоров'я населення детермінант навколишнього середовища (фізичних, радіаційних, хімічних, біологічних та виробничих) та організовувати відповідні заходи, спрямовані на захист здоров'я населення.

Оцінювати вплив соціальних детермінант та основних індивідуальних детермінант здоров'я, розробляти відповідні заходи з метою збереження та зміцнення здоров'я населення.

Розробляти заходи з профілактики (первинної, вторинної та третинної) захворювань та сприяти їх реалізації на практиці.

Розробляти та впроваджувати стратегії, політики та окремі заходи у сфері промоції здоров'я, здійснювати ефективну комунікацію у сфері громадського здоров'я з використанням різних каналів та технік комунікації.

Розробляти та впроваджувати системи моніторингу і оцінки ефективності інтервенцій, профілактичних та діагностичних або скринінгових програм та політик в громадському здоров'ї.

Здійснювати аналіз ефективності розроблених процедур, інтервенцій, стратегій та політик в сфері громадського здоров'я.

Розробляти та впроваджувати, засновані на доказах стратегії, політики та інтервенції громадського здоров'я із залученням зацікавлених сторін на основі міжсекторального підходу.

Розширювати розуміння засад сфери громадського здоров'я у закладах освіти різного рівня та реалізовувати заходи спрямовані на розвиток кадрового потенціалу.

Здійснювати наставництво та сприяти безперервному професійному розвитку фахівців з громадського здоров'я.

Виконувати управлінські функції та організовувати надання якісних послуг у сфері громадського здоров'я.

Здійснювати адвокацію, комунікацію та соціальну мобілізацію у сфері громадського здоров'я, підтримувати лідерство та залучати і посилювати спільноти з метою збереження і зміцнення здоров'я населення.

Критично оцінювати результати наукових досліджень та здійснювати пошук потрібної наукової інформації у сфері громадського здоров'я, аналізувати інформацію, здійснювати дослідження, формулювати за його результатами висновки та рекомендації щодо їх впровадження.

Визначати та аргументувати перспективні напрями власної наукової роботи.

Презентувати результати власних досліджень у формі доповідей, презентацій та наукових публікацій державною та англійською мовами.

Структура навчальної дисципліни

№ пп	Назва тем/модулів	Лекції	Семінарські заняття	Практичні заняття	Самостійна робота	Разом
1	2	3	4	5	6	7
1	Організація діяльності фінансово-економічної служби закладу охорони здоров'я	2				2
2	Заклад охорони здоров'я, як суб'єкт господарювання		2		2	4
3	Класифікація ресурсів в галузі охорони здоров'я				2	2
4	Особливості оплати праці постачальників медичних послуг				2	2
5	Організаційно-правові форми підприємництва	2			4	6
6	Економічний аналіз діяльності закладів охорони здоров'я		2		2	4
7	Етапи економічного аналізу діяльності закладів охорони здоров'я			2		2
8	Регулювання цін в системі охорони здоров'я				2	2
9	Політика ціноутворення закладу охорони здоров'я				2	2
10	Етапи ціноутворення та їх сутнісна характеристика				2	2
11	Оцінка медичних технологій в охороні здоров'я		2			2
12	Клініко-економічний аналіз в охороні здоров'я. Методи фармакоекономічного аналізу				2	2
13	Методологія оцінки раціональності витрат на лікарські засоби			2	2	4
14	Планування в сфері охорони здоров'я: Процес розробки нової медичної послуги/продукту			2	2	4
15	Оцінка ефективності використання ресурсів в охороні здоров'я			2	2	4
16	Формування бізнес ідеї та створення власного бізнес-плану. Методика складання бізнес-плану. Оцінка			2	2	4

№ пп	Назва тем/модулів	Лекції	Семінарські заняття	Практичні заняття	Самостійна робота	Разом
1	2	3	4	5	6	7
	ефективності використання основних засобів					
17	Оцінка ефективності інвестиційних проектів в системі охорони здоров'я			2		2
18	Умови здійснення підприємницької діяльності		2		2	4
19	Економічна сутність ринкових відносин. Ринок медичних послуг		2		2	4
20	Основи маркетингу в охороні здоров'я. Концепції маркетингу. Інструменти маркетингового планування				2	2
21	Характеристика базових страхових моделей фінансування охорони здоров'я. Система Бівера. Система Беверіджа				4	4
22	Порівняльна характеристика сучасних підходів і моделей фінансування охорони здоров'я				2	2
23	Переваги та недоліки існуючих страхових моделей фінансування				2	2
24	Законодавчі засади медичного страхування				4	4
25	Організаційно-фінансовий механізм медичного страхування		2		2	4
26	Суб'єкти і об'єкти медичного страхування				2	2
27	Мета і завдання медичного страхування. Головні риси і ключові відмінності медичного страхування як форми фінансування охорони здоров'я				4	4
28	Страховик, страхувальник. Страховий випадок при медичному страхуванні				2	2
29	Теоретичні засади медичного страхування. Поняття і сутність медичного страхування	2			2	4
30	Особливості обов'язкового медичного страхування (ОМС)				2	2

№ пп	Назва тем/модулів	Лекції	Семінарські заняття	Практичні заняття	Самостійна робота	Разом
1	2	3	4	5	6	7
	в Україні					
31	Перспективи застосування обов'язкового медичного страхування (ОМС) в Україні				4	4
32	Особливості добровільного медичного страхування (ДМС) в Україні				2	2
33	Перспективи застосування добровільного медичного страхування (ДМС) в Україні				4	4
34	Порівняльна характеристика обов'язкового та добровільного медичного страхування				2	2
35	Форми медичного страхування				2	2
36	Механізми медичного страхування				2	2
37	Основні види медичного страхування в Україні				2	2
38	Досвід європейських країн щодо застосування медичного страхування				2	2
39	Досвід Сполучених Штатів Америки щодо застосування медичного страхування				2	2
40	Застосування медичного страхування країнами Азії				2	2
41	Джерела фінансування сфери охорони здоров'я				2	2
42	Витрати на фінансування сфери охорони здоров'я				2	2
	Диференційний залік				2	2
ВСЬОГО		6	12	12	90	120

Види навчальних занять: лекція, семінарське та практичне заняття, консультація.

Методи навчання: словесний, наочний, пояснювально-демонстраційний, метод проблемного викладання, дослідницький, інтерактивні. Будуть використані мультимедійні та лекції-бесіди, дискусії, доповіді здобувачів, моделювання проблемних ситуацій, вирішення ситуаційних та практичних завдань, індивідуальні творчі пошукові та аналітичні роботи, самостійна робота здобувачів вищої освіти з інформаційними джерелами.

Методи контролю: усний, письмовий, практичний, тестовий.

Форми підсумкового контролю: Диференційний залік.

Засоби діагностики успішності навчання: ситуаційні, типові завдання, тести, індивідуальні завдання, презентації, завдання та питання для поточного та підсумкового контролю.

Мова навчання: українська.

Перелік питань до підсумкового контролю

1. Предмет, методи, мета, основні завдання економіки громадського здоров'я.
2. Специфіка та механізм дії економічних законів в сфері охорони здоров'я.
3. Здоров'я, як медико-соціальна, економічна категорія.
4. Сутність та методологія планування діяльності закладів охорони здоров'я.
5. Стратегічне планування у галузі охорони здоров'я.
6. Основні фінансові моделі систем охорони здоров'я.
7. Суть і порівняльна характеристика методів економічного аналізу з метою прийняття управлінських рішень.
8. Економічна оцінка медичних програм, новітніх методів лікування.
9. Методологія оцінки раціональності витрат на лікарські засоби.
10. Аналіз використання матеріальних ресурсів в охороні здоров'я.
11. Аналіз використання медичної трудових ресурсів в охороні здоров'я.
12. Основні показники результативності діяльності закладів охорони здоров'я.
13. Методологія оцінки медичних технологій в охороні здоров'я.
14. Ефективність методів фармако-економічного аналізу.
15. Оцінка показників фінансово-господарської діяльності закладів охорони здоров'я.

Оцінювання

Форми та методи контролю

Поточний контроль проводиться на кожному практичному занятті відповідно до конкретних цілей теми, під час індивідуальної роботи викладача зі здобувачем.

До підсумкового контрольного заняття (дифзаліку) допускаються здобувачі, які відвідали усі аудиторні заняття та набрали кількість балів, не меншу за мінімальну (70 балів).

Шкала перерахунку традиційних оцінок у рейтингові бали для дисципліни

Середня арифметична оцінка за п'ятибальною шкалою	Бали ECTS	Середня арифметична оцінка за п'ятибальною шкалою	Бали ECTS
4,97-5	120	3,97-4,0	95
4,93-4,96	119	3,93-3,96	94
4,89-4,92	118	3,89-3,92	93
4,85-4,88	117	3,85-3,88	92
4,81-4,84	116	3,81-3,84	91
4,77-4,8	115	3,77-3,80	90
4,73-4,76	114	3,73-3,76	89
4,69-4,72	113	3,69-3,72	88
4,65-4,68	112	3,65-3,68	87
4,61-4,64	111	3,61-3,64	86
4,57-4,6	110	3,57-3,60	85
4,53-4,56	109	3,53-3,56	84
4,49-4,52	108	3,49-3,52	83
4,45-4,48	107	3,45-3,48	82
4,41-4,44	106	3,41-3,44	81
4,37-4,4	105	3,37-3,40	80
4,33-4,36	104	3,33-3,36	79
4,29-4,32	103	3,29-3,32	78
4,25-4,28	102	3,25-3,28	77
4,21-4,24	101	3,21-3,24	76
4,17-4,20	100	3,17-3,20	75
4,13-4,16	99	3,13-3,16	74
4,09-4,12	98	3,09-3,12	73
4,05-4,08	97	3,05-3,08	72
4,01-4,04	96	3,01-3,04	71
		3,0	70

Максимальна кількість балів, яку може набрати здобувач при складанні підсумкового контролю (дифзаліку), становить 80. Підсумковий контроль вважається зарахованим, якщо аспірант набрав не менше 50 балів.

Оцінка за дисципліну визначається як сума балів за поточну навчальну діяльність та балу за підсумковий контроль і відображається за 200-бальною шкалою. Максимальна кількість балів, яку може набрати аспірант – 200 балів (100%), мінімальна – 120 балів.

Таблиця 2

**Перерахунок середньої оцінки за поточну діяльність у багатобальну шкалу
(для дисциплін, що завершуються заліком)**

4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	200-бальна шкала
5	200	4.22-4,23	169	3.45-3,46	138
4.97-4,99	199	4.19-4,21	168	3.42-3,44	137
4.95-4,96	198	4.17-4,18	167	3.4-3,41	136
4.92-4,94	197	4.14-4,16	166	3.37-3,39	135
4.9-4,91	196	4.12-4,13	165	3.35-3,36	134
4.87-4,89	195	4.09-4,11	164	3.32-3,34	133
4.85-4,86	194	4.07-4,08	163	3.3-3,31	132
4.82-4,84	193	4.04-4,06	162	3.27-3,29	131
4.8-4,81	192	4.02-4,03	161	3.25-3,26	130
4.77-4,79	191	3.99-4,01	160	3.22-3,24	129
4.75-4,76	190	3.97-3,98	159	3.2-3,21	128
4.72-4,74	189	3.94-3,96	158	3.17-3,19	127
4.7-4,71	188	3.92-3,93	157	3.15-3,16	126
4.67-4,69	187	3.89-3,91	156	3.12-3,14	125
4.65-4,66	186	3.87-3,88	155	3.1-3,11	124
4.62-4,64	185	3.84-3,86	154	3.07-3,09	123
4.6-4,61	184	3.82-3,83	153	3.05-3,06	122
4.57-4,59	183	3.79-3,81	152	3.02-3,04	121
4.54-4,56	182	3.77-3,78	151	3-3,01	120
4.52-4,53	181	3.74-3,76	150	Менше 3	Недостатньо
4.5-4,51	180	3.72-3,73	149		
4.47-4,49	179	3.7-3,71	148		
4.45-4,46	178	3.67-3,69	147		
4.42-4,44	177	3.65-3,66	146		
4.4-4,41	176	3.62-3,64	145		
4.37-4,39	175	3.6-3,61	144		
4.35-4,36	174	3.57-3,59	143		
4.32-4,34	173	3.55-3,56	142		
4.3-4,31	172	3.52-3,54	141		
4.27-4,29	171	3.5-3,51	140		
4.24-4,26	170	3.47-3,49	139		

Бали з дисципліни конвертуються у традиційну п'ятибальну шкалу за абсолютними критеріями, як наведено у таблиці «Шкала оцінювання навчальної дисципліни».

Шкала оцінювання навчальної дисципліни

Оцінка за 200-бальною шкалою	Оцінка за п'ятибальною шкалою
Від 180 до 200 балів	«5»
Від 150 до 179 балів	«4»
Від 120 до 149 балів	«3»
119 балів і нижче	«2» – незадовільно

Критерії оцінювання

Критерії оцінювання визначаються за національною шкалою – «5», «4», «3», «2» та шкалою ECTS – A, B, C, D, E, FX, F.

Уніфіковані критерії оцінювання навчальних досягнень, знань та вмінь (відповідь на навчальній практиці)

5 (відмінно)	A	Виставляється у випадку, коли здобувач знає зміст заняття та лекційний матеріал у повному обсязі, ілюструючи відповіді різноманітними прикладами; дає вичерпано точні та ясні відповіді без будь-яких навідних питань; викладає матеріал без помилок і неточностей; вільно вирішує задачі та виконує практичні завдання різного ступеню складності
4,5 (дуже добре)	B	Здобувач має ґрунтовні знання, вміє застосовувати їх на практиці, але може допустити деякі неточності, окремі помилки в формулюванні відповідей
4 (добре)	C	Виставляється за умови, коли здобувач знає зміст заняття та добре його розуміє, відповіді на питання викладає правильно, послідовно та систематизовано, але вони не є вичерпними, хоча на додаткові питання відповідає без помилок; вирішує всі задачі і виконує практичні завдання, відчуваючи складнощі лише у найважчих випадках
3,5 (більш ніж задовільно)	D	Виставляється здобувачеві на основі його знань всього змісту заняття та при задовільному рівні його розуміння. Здобувач спроможний вирішувати видозмінені (спрощені) завдання за допомогою навідних питань; вирішує задачі та виконує практичні навички, відчуваючи складнощі у простих випадках; не спроможний самостійно систематично викласти відповідь, але на прямо поставлені запитання відповідає правильно
3 (задовільно)	E	Здобувач має прогалини в знаннях з теми. Замість чіткого термінологічного визначення пояснює теоретичний матеріал на побутовому рівні
2 (незадовільно)	FX	Здобувач має фрагментарні знання з теми. Не володіє термінологією, оскільки понятійний апарат не сформований.

		Не вміє викласти програмний матеріал
I (незадовільно)	F	Здобувач повністю не знає програмного матеріалу, відмовляється відповідати

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види освітньої діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою модульного контролю
180 - 200	A	відмінно
165 - 179	B	добре
150 - 164	C	
135 - 149	D	
120 - 134	E	задовільно
70 - 119	FX	незадовільно з можливістю повторного складання
1 - 69	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

Матеріально-технічне та інформаційне забезпечення

Ауд. № 11, Центр підвищення кваліфікації «Інститут післядипломної освіти»; вул. Верхня, 5; 3 поверх.

Матеріально-технічне забезпечення: мультимедійний проектор, комп'ютер (стаціонарний чи ноутбук), платформа для відеозв'язку ZOOM, вільний доступ до мережі Internet.

Інформаційний ресурс: навчально-методична література, електронні ресурси.

Система управління навчанням «MOODLE».

Оригінали програмного забезпечення: текстові процесори (Microsoft Word, Блокнот); табличні процесори (Microsoft Excel); системи ілюстративної ділової графіки та видавничі системи (Adobe Acrobat); системи управління базами даних (Microsoft Access); програми створення презентацій (Microsoft Power Point).

Інші матеріальні, нематеріальні ресурси, що знаходяться у користуванні для провадження освітньої діяльності

Рекомендована література**ОСНОВНА ЛІТЕРАТУРА**

1. Економіка охорони здоров'я : Підручник / За заг. ред. д.м.н., проф. Парія

В.Д.; Національний медичний університет імені О.О. Богомольця. Житомир:

ТОВ «Видавничий дім «Бук-Друк»», 2021. – 288 с.

2. Економічний аналіз використання ресурсів в системі охорони здоров'я

/

В.Д. Парій та ін.; за заг.ред. проф. В.Д. Парія. Житомир: «Полісся», 2015. 148 с.

3. Страхування: Підручник. За ред. В.Д. Базилевича. К.: Знання, 2008.
1019

с.

ДОДАТКОВА ЛІТЕРАТУРА

1. Борисюк О.В. Розвиток медичного страхування в Україні із використанням зарубіжного досвіду. *Регіональна економіка та управління*. №1. (27) лютий 2020. с. 45-49

2. Білинська М. М. Політика та управління в секторі економіки та фінансування системи охорони здоров'я в Україні: навчальний посібник / М. М. Білинська, Н. О. Васюк, С. Г. Бойко; Нац. акад. держ. упр. при Президентові України, каф. соц. і гуманітар. політики. К.: НАДУ, 2017. 106 с.

3. Брагіна К., Наумик А., Ядловська О. Реформування системи охорони здоров'я: державно-управлінський та нормативно-правовий аспекти. *Матеріали конференції МНЛ*, (19 травня 2023 р., м. Харків), 2023. С. 86-87

4. Звірич В. В. Вплив реформи децентралізації та медичної реформи на зміни в галузі охорони здоров'я. *Public management*. 2022. № 3 (31). С. 20-25.

URL: [https://doi.org/10.32689/2617-2224-2022-3\(31\)-2](https://doi.org/10.32689/2617-2224-2022-3(31)-2)

5. Петечел Н. М. Становлення та розвиток медичного страхування в Україні. *Актуальні проблеми вдосконалення чинного законодавства України*. 2020. №53. С.104 - 114

6. Штепенко К.П., Борисова Т.І. Стан добровільного медичного страхування в контексті розгляду діяльності страхових компаній. *Ефективна економіка*. 2019. № 2. URL: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=6893>

7. Януль І. Є. Перспективи розвитку медичного страхування в Україні. *Економіка та держава*. 2021. № 4. С. 87-91. URL: [10.32702/2306-6806.2021.4.87](https://doi.org/10.32702/2306-6806.2021.4.87)

ІНТЕРНЕТ – РЕСУРСИ

1. Міністерство охорони здоров'я України – <http://www.moz.gov.ua>.

2. Національна бібліотека ім. В.І. Вернадського – www.nbuv.gov.ua.

3. Організація об'єднаних націй – www.un.org

4. ВООЗ – <https://www.who.int/>

5. Європейське бюро ВООЗ – <http://www.euro.who.int>

6. Кабінет Міністрів України – www.kmu.gov.ua.

7. Міністерство фінансів України – www.minfin.gov.ua

8. Державний комітет статистики України – www.ukrstat.gov.ua

9. У країньська база медико-статистичної інформації «Здоров'я для всіх»: <http://medstat.gov.ua/ukr/news.html?id=203>